

KRONIKA CENTRA SOCIÁLNÍCH SLUŽEB KOJETÍN, příspěvkové organizace 2015

Centrum sociálních služeb Kojetín, příspěvková organizace, organizuje pro své cílové skupiny v průběhu celého roku různé volnočasové aktivity, ať už kulturního, vzdělávacího či informativního charakteru. Mezi jejich účastníky patří senioři, osoby s chronickým onemocněním a osoby s tělesným postižením.

Účast na pořádaných akcích je nepovinná. Chceme, aby se jich účastnili lidé, kteří o ně mají zájem. Zároveň tyto aktivity napomáhají jako prevence před sociálním vyloučením a doplňují poskytování pečovatelských úkonů.

Seznam akcí za rok 2015

- 14. 1.** Filmové odpoledne s historií
- 29. 1.** Závěrečný seminář Virtuální univerzity třetího věku v Ořechově u Brna
- 4. 2.** Zahájení letního semestru 2014/2015 VU3V
- 18. 2.** Vyhlížíme jaro
- 12. 3.** Trénování paměti s českým jazykem
- 23. 3.** Pomlázka se kvapem blíží
- 30. 3.** Jaro vchází mezi nás
- 13. 4.** Ukončení zimního semestru VU3V
- 20. 4.** Předání nového automobilu s úpravou pro vozíčkáře
- 21. 4.** Inkontinence a stomie – nejste na ně sami
- 27. 4.** Filmový festival – Expediční kamera
- 4. 5.** Senioři v pohybu
- 11. 5.** Výlet do Květné zahrady
- 20. 5.** Již je máje čas – posezení s harmonikou
- 27. 5.** Závěrečný seminář VU3V v Břeclavi
- 28. 5.** Poslední aristokratka – beseda s Městskou knihovnou MěKS Kojetín
- 3. 6.** Studijní služební cesta po zařízeních sítě SeneCura v Rakousku
- 15. 6.** Slavíme slunovrat

- 2. 7.** Letní hrátky s pamětí
- 27. 7.** Malujeme bydlení snů
- 7. 8.** Léky – víme, co užíváme?
- 7. 9.** Grilování s létem
- 22. 9.** ETM – výlet na sv. Hostýn a do muzea TON v Bystřici p. Hostýnem
- 5. 10.** Aby člověk nebyl nikdy sám
- 15. 10.** Krajinou ječných klasů
- 5. 11.** Indická svatba
- 19. 11.** Malujeme bydlení snů – předávání krmítka
- 19. 11.** Slovo ke slovu si dáme
- 3. 12.** Vánoce jsou za dveřmi
- 7. 12.** Mikulášská nadílka
- 16. 12.** Ukončení zimního semestru 2015/2016 VU3V

14. 1. Filmové odpoledne s historií

Účast 14 osob

Po delší přestávce způsobené vánočními svátky a dny pracovního volna jsme se s našimi seniory opět setkali při jedné z připravených volnočasových aktivit. Tentokrát jsme zvolili téma historické. Pohled do minulosti, ve které vznikaly velkolepé stavby, nad jejichž velikostí se i dnes tají dech. Díky promítanému dokumentu jsme se mohli dovědět více např. o pyramidách v Gíze, o majáku v Alexandrii na ostrově Faros, o chrámu Artemidi vybudovaném v Efesu, či o visutých zahradách v Babylonu, které nechal vybudovat Nebukadnesar II. pro svou manželku Amytis, aby jí ulevil v jejím stesku po domově v Íránu. Tyto zmiňované stavby patří mezi sedm divů starověkého světa po staletí a časové odstupy desítek a stovek let jim nijak neubraly na jejich výjimečnosti. Filmové odpoledne se účastníkům líbilo a těšíme se, že se v letošním roce s našimi seniory setkáme při podobně zajímavém promítaném dokumentu.

29. ledna Závěrečný seminář VU3V v Ořechově u Brna

Účast 14 osob

Měsíc leden nám utekl jako voda a zatímco studenti běžných škol se těšili na své jednodenní pololetní prázdniny, studenti Virtuální univerzity třetího věku se dočkali zase své odměny za semestrální studium v podobě výletu na závěrečný seminář, který se tentokrát konal v Kulturním domě v Ořechově u Brna.

Malým stínem na celé akci byla skutečnost, že se nemohlo všech 22 studujících seniorů tohoto slavnostního setkání zúčastnit, neboť rozšířili řady těch, které skolila chřipka, viróza, zápal plic případně jiné infekční onemocnění, které právě v době konání semináře mělo svůj vrchol. I přes tyto peripetie vyrazila z Kojetína do Ořechova skupinka 14 studentů s paní ředitelkou Laboňovou a vedoucí konzultačního střediska.

Hned po příjezdu nás čekalo chutné občerstvení a po jeho konzumaci se mohlo s malým zpožděním začít se slavnostním programem. Vedoucí Obecní knihovny v Ořechově u Brna paní Špryncovou nám byli představeni starosta obce Josef Brabenec, místostarosta Tomáš Dudík, ředitelka místní Základní školy a Mateřské školy paní Ivana Šmídová a místní kronikář pan Jiří Poledňa, kteří se slavnostního zakončení zimního semestru účastnili. Nemohla chybět ani paní Klára Nehodová, garantka studia VU3V z PEF ČZU Praha se svými dvěma asistentkami. Ty nám, po dobu probíhajícího kulturního programu, vždy potvrzují ukončení studia do Výkazů o celoživotním vzdělávání, které každý úspěšný student VU3V obdrží.

O hudební vystoupení se v dopoledním programu postaral pan učitel Štěpán Švestka z místní ZUŠ, který své umění předvedl hrou na violoncello. A čardáš v jeho podání vskutku neměl chybu. Když přidal k dobru vtip s tématem, jež se již některých seniorů týká, obecnost si jednoznačně získal. A vůbec, ať se můžete také zasmát, uvádím jeho zkrácenou verzi: „Která nemoc je lepší, Alzheimer nebo Parkinson? – Alzheimer. Lepší je zapomenout panáka zaplatit, než si ho vybryndat.“

O vzpomínku na své dětství byla požádána i paní Valentová, které bylo cca 12 let, když žila v Ořechově, končila válka a Ořechov byl bombardován. Vzpomínky na tuto životní etapu však jsou i po tolika letech natolik živé, že přes slzy, které se jí draly do očí, nemohla své povídání dokončit. Pro její smutek však měli všichni přítomní pochopení.

A odkud že se v ořechovském sále sjeli studenti? Přijeli zástupci z konzultačních středisek Břeclav, Dačice, Hodonín, Kopřivnice, Modřice, Oslavany, Spytihněv, Tišnov, místní Ořechov a náš Kojetín. Jen pro představu čtenářů, zimní semestr 2014/2015 zahájilo **167** konzultačních středisek v celé ČR s **2977 seniory!**

Nejdříve narozenými studujícími seniory jsou pan a paní, oba z konzultačního střediska Mirošov, kteří jsou ročník narození **1920**. Ocenění byli také nejstarší přítomný student z Břeclavi a studentka z Dačic. Paní Nehodová přečetla 3 nejlépe vyhodnocené eseje, které jsou vloženy na portál VU3V a studenti univerzity si je po přihlášení na webové stránky univerzity mohou přečíst. Výuka letního semestru bude zahájena ve stávajících 167 střediscích a v dalších nových 11 KS. Studijní téma je již možné vybírat z 20 okruhů. Po slavnostním zakončení semináře jsme se odebrali do přízemí budovy, kde mají ořechovští zřízení chráněnou dílnu s milým názvem „*V růžovém sadu*.“ Cílem organizace je přispívat ke kvalitě života lidí s mentálním handicapem provozováním dílny na výrobu dřevěných předmětů s využitím vlastního pracovního programu a technologií, které jsou jejich autorem právě pro tento účel vyvinuty. Prohlídka výrobních prostor s malou prodejnou s výrobky, které vyrábí

mentálně postižení lidé, byla příjemným zakončením našeho pobytu v Ořechově. Taktéž nám poskytla možnost si něco drobného od těchto osob zakoupit a udělat tak radost jim i sobě. Pro zajímavost, kdo byste chtěli tuto dílnu navštívit případně si něco objednat, podívejte se na stránky www.vruzovemsadu.cz.

Po ukončení dopoledního programu jsme se vydali do jedné z brněnských restaurací, kde jsme v příjemném prostředí ukojili svou touhu po chutném obědu. Pak následoval odjezd do nedaleké obce Prace, kde se nachází známý památník Mohyla míru. Zde jsme absolvovali krátkou prohlídku samotného památníku s výkladem. Kdo chtěl, tak si mohl vyzkoušet onu akustickou zajímavost uvnitř stavby, která prý vznikla neplánovaně a byla náhodou objevena. Kdo jste tam ještě nebyli, určitě si toto místo zařadte na seznam svých turistických plánů. Ovšem chcete-li se hlouběji ponořit do historie Napoleonovy vítězné bitvy u Slavkova 2. 12. 1805, vyčleňte si ve svém itineráři alespoň dvouhodinové místo potřebné ke zhlédnutí všech zajímavostí, které jsou na Mohyle míru k vidění.

Po nezbytné kávičce, která celé odpoledne završila a s pocitem že: „ted', ted' tady byli“ významní státníci, jež se toho dne přišli poklonit památce obětí bitvy a poté odjeli jednat do nedalekého Slavkova (konkrétně premiéři ČR, Slovenska a Rakouska), odjížděla celá skupinka domů s lehkou únavou a úsměvem na tváři, že si s sebou vezou nejen hezké zážitky ze společného setkání s dalšími studenty – seniory, ale jsou zase o krok blíže vytčenému cíli, kterým jsou promoce na ČZU v Praze po úspěšném dovršení 6ti semestrů VU3V. Budeme se těšit, že je na tento slavnostní ceremoniál budeme moci v lednu 2016 taktéž doprovázet.

4. 2. Zahájení letního semestru VU3V v konzultačním středisku Kojetín

Účast 23 osob

Ve středu 4. února 2015 jsme zahájili v konzultačním středisku Kojetín již 5. semestr Virtuální univerzity třetího věku. Téma „Lidské zdraví“ přilákalo ke studiu 23 studentů. Zahájení mělo opravdu slavnostní ráz, neboť vedle přípitku nechyběla na této akci ani paní ředitelka Blanka Laboňová, ani nový pan místostarosta Miloslav Oulehla, který přišel naše studenty pozdravit a vyjádřil jim svůj obdiv nad odhodláním studovat i ve vyšším věku. Výuka opět probíhá ve Víceúčelové klubovně Centra sociálních služeb Kojetín.

Studenti se tentokrát mimo jiné seznámí se základními pojmy v lékařství jako je buňka, krev a srdce. Nahlédnou do složitostí cévní, dýchací a zažívací soustavy, nervové soustavy a jejich chorob (schizofrenie a poruchy osobnosti). Přiblíží si pojem Alzheimerova choroba, typy demencí a závažné poruchy smyslů ve stáří. Předposlední přednáška bude věnována krevnímu tlaku a studium zakončí příčinami vzniku cukrovky, aterosklerózy a selhávání srdce. Přesto, že jsou to témata velmi složitá a jistě se nestihnou probrat do všech podrobností, rozhodla se většina studujících pro tuto přednášku proto, že chtějí blíže poznat, jak jejich těla fungují a jaké mohou být příčiny vzniku některých chorob v seniorském věku.

Případné zájemce rádi uvítáme začátkem října 2015, kdy se se studenty opět setkáme ve Víceúčelové klubovně DPS E. Beneše při nějakém z dalších zajímavých vybraných témat.

18. 2. „Vyhlížíme jaro“

Účast 11 osob

I když se zdá, že velikonoční svátky a jaro jsou ještě daleko, zahájili jsme na ně s našimi klienty přípravu v podobě výroby květináčů dekorovaných ubrouskovou technikou zvanou decoupage.

Tato technika je dobrou metodou, jak u seniorů procvičit jemnou motoriku. Kdo si již takové „ubrouskování“ někdy vyzkoušel, ví, že ani pro mladé prsty není vždy snadné vystříhnout drobné motivy z tenkého papíru a nalepit je neporušené na podkladový materiál. A co teprve

oddělování jednotlivých vrstev ubrousků, to je někdy přímo nácvik trpělivosti! Než zaschne barva na květináči, vždy se najde téma, které zavede myšlenky našich „výtvarníků“ do minulosti (metoda reminiscence). A to bývají naši senioři velmi rádi,

neboť ve vyšším věku mívají relativně dobře zachovanou dlouhodobou paměť. Vzpomínky na jejich život jim přináší radost, zvláště na veselé okamžiky, úspěchy v zaměstnání, jejich mládí, děti atd. A tak nám odpoledne ubíhá jako voda a na jeho konci je další důvod k radosti. To když se výsledné dílko podaří a díky své šikovnosti, zručnosti a trpělivosti si účastníci takového aktivizačního setkání odnáší své výtvary domů. Ukázku takto vlastnoručně nazdobeného květináčku přinášíme na fotografii.

17. 3. Trénování paměti s českým jazykem

Účast 11 osob

Abychom se s našimi seniory dostali po zimních měsících opět do formy, vzali jsme to pěkně od hlavy. Začali jsme společně trénovat paměť. Že jsou někteří z nich přeborníci v luštění křížovek či sudoku, to je věc známá, tak jsme se zaměřili na trénink pomocí českého jazyka. Připravili jsme pro ně cvičení na tvorbu názvů měst ze slabik, hledání rýmů, spojování ustálených větných výrazů, ale také něco z oblasti zeměpisu. I když byla tentokrát cvičení náročnější, nakonec se s nimi každý popasoval, někdy více někdy méně úspěšně. Přesto jsme rádi, že všech 11 seniorů, kteří se tohoto společného setkání zúčastnili, chápe důležitost procvičování paměti v pokročilejším

věku a nenechávají své centrum myšlení zahálet. V přípravě na jaro a na úspěšný start do celého roku budeme pokračovat nejen prostřednictvím tance na společném vítání jara, které se uskuteční již tradičně v měsíci březnu na sále Sokolovny, ale také fyzickou aktivitou, kterou bude dubnová fitness sobota spojená s výukou chůze s holemi (nordic walking) pod vedením zkušené lektorky. Již nyní se těšíme na setkání se všemi našimi klienty, kteří nechtějí nechat své tělo a mysl zahálet, ale mají snahu proplout i letošním rokem v co nejlepší kondici.

23. března „Pomlázka se kvapem blíží“

Účast 10 osob

V pondělí 23. března se v kulturní místnosti na DPS J. Peštuky sešli všichni, kdo měli zájem uplést si velikonoční ozdobu z papírového proutí. Někteří tuto techniku již měli vyzkoušenou, jiní se ji učili poprvé. Však taky měli mezi sebou odborníci na tuto techniku, kterou byla paní Jana Holubová, která za nimi přijela z nedalekých Němčic nad Hanou. Připravili jsme si pro

přítomných 10 seniorů jednodušší pletení a to pletení velikonočního věnečku. Vy, kdo tuto techniku znáte a ovládáte, si umíte představit tu zkoušku trpělivosti, když napojujete jednotlivé ruličky do sebe tak, aby vám vytvářeli v podstatě nekonečný proužek papíru. Pro trénink jemné motoriky je tato technika opravdu jako dělaná. Pro trénink nervů a trpělivosti je vskutku prubířským kamenem. Ti, kdo neměli chuť se s vlastní šikovností prát nebo měli jiné zdravotní problémy, nedopletli věnečky do konce, ale i tak jejich závěrečná výzdoba původně obyčejného kartonového kruhu dopadla na výbornou. Nejdůležitější byl úsměv na tváři a spokojenost, se kterou všichni odcházeli po tomto výtvarně náročnějším odpoledni domů. Jsme rádi, že paní Holubová si na našich 10 seniorů udělala čas, nepodcenila přípravu a po celé pondělní odpoledne jim byla k dispozici radou a pomocí. Věříme, že snahu svých rodičů, dědečků a babiček ocenili všichni jejich rodinní příslušníci a koledníci, kteří je během Velikonoc navštívili.

30. 3. „Jaro vchází mezi nás“

Účast 105 osob

Poslední březnové pondělí 30. 3. jsme se s našimi seniory sešli při dalším z oblíbených setkání na sále Sokolovny Kojetín, tentokrát při příležitosti vítání jara. Akce se konala za účasti zástupců vedení města. Po úvodním slovu paní ředitelky Laboňové přítomné pozdravil pan místostarosta Miloslav Oulehla, pár slov přidala i nová paní

tajemnice Miloslava Rosíková, která se seniorům krátce představila, poněvadž většina z nich ještě neměla možnost se s ní setkat. U stolu pro hosty zasedla také zástupkyně z radních města paní Eva Pěchová. Mezi hosty jsme taktéž přivítali zástupce z Probační a mediační služby,

středisko Přerov, paní Moniku Kašpárkovou a pana Mariana Málka. Ti se po pěkném a veselém vystoupení dětí z Mateřské školy Kojetín, Hanusíkova ul. ujali slova a nastínili našim klientům a všem přítomným služby, které jejich organizace je schopna poskytnout

zdarma např. obětem domácího násilí, účastníkům dopravních nehod, obětem podomních prodejců atp. Odpolední program vyplnil svým zpěvem a pěknými melodiemi pan Jaroslav Přikryl. O další kulturní vystoupení se postaraly mladší žačky se skladbou s gymnastickými a tanečními prvky s názvem: „Jarní snění.“ Starší žačky a dorostenky z TJ Sokol Kojetín, které vystoupily taktéž, nacvičily skladbu s dřevěnými tyčkami. Skladba nesla název: „Fantom opery“ a v podání těchto mladých dívek byla skladba opravdu působivá. I přítomní

senioři měli radost, že se mohli podívat na práci a snahu těch, kdo tato děvčata cvičí a ještě jednou děkujeme oběma skupinkám žaček a jejich vedoucím za hezky secvičené skladby a za čas, který si pro nás udělali. V průběhu odpoledne byli přítomní návštěvníci sociální pracovnící Lenkou Pazderovo seznámeni s výsledky dotazníkového šetření, kterého se naši klienti a jejich rodinní příslušníci měli možnost na podzim 2014 zúčastnit. Poté byla vyzvána nejstarší z účastnic nejen tohoto setkání, ale i jiných volnočasových aktivit, které pořádáme, paní Milada

Dedková, aby přišla k mikrofonu a mohli jsme ji za všechny přítomné pográtulovat k jejímu krásnému životnímu jubileu, které slavila o několik dnů později. Oslavenkyně se nijak nenechala zaskočit a 105 přítomných posluchačů potěšila svým zpěvem své oblíbené písničky. O krásný kulturní zážitek se v závěru našeho setkání postarali hosté ze Základní

umělecké školy v Kroměříži. Jmenovitě naše pozvání přijala paní učitelka Petra Konečná, která přijela v doprovodu svých několika žáků navštěvujících Literárně – dramatický obor na ZUŠ Kroměříž. Celý sál se rozezpíval po výzvě paní učitelky, ať se přidáme k jejímu zpěvu písničky Ó hřebíčku zahradnický. Melodie z muzikálů v jejím podání neměly chybu a byly prokládány krátkými úryvky z divadelních her či recitací básní jejich svěřenců. Na tuto hudebně dramatickou tečku všichni rádi

vzpomínáme a doufáme, že to nebylo poslední setkání s těmito příjemnými lidmi zapálenými pro zpěv a umění. Ještě jednou náš dík patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem snažili našim seniorům zpříjemnit toto spíše aprílové odpoledne. V červnu se budeme těšit naviděnou.

13. dubna Ukončení zimního semestru Virtuální univerzity třetího věku v konzultačním středisku Kojetín

Účast 23 osob

Když jsme počátkem února tohoto roku zasedali do pomyslných školních lavic, abychom se pustili do studia dalšího semestru virtuální univerzity, bylo nám jasné, že vybrané téma nebude patřit zrovna k těm nejlehčím. Neboť – posuďte sami – snažit se v 6ti přednáškách pochopit systém a fungování lidského těla se všemi jeho zákonitostmi, pochody a problémy, které nás na stáří čekají, to nebyl zrovna úkol lehký.

Ale! Podařilo se! Všech 23 studentů, kteří do semestru naskočili, zarytě bojovalo se záludnými otázkami, které nám generoval počítač při každém pokusu o zvládnutí testu. O anatomických názvech se nám snad ani zdát nebude, neboť mnoho si jich v naší paměti nenašlo místo. Zjistili jsme ovšem řadu jiných, důležitých skutečností, např., že takový žaludeční vřed, vzdor jeho názvu, vzniká ne přímo v žaludku, ale ve 2/3 případů až v duodenu, tj. dvanáctníku, a to v jeho první části, těsně za svěračem žaludku. Ještě mnoho dalších informací jsme se z úst pana doktor Emericha Majera, lékaře, který nás přednáškami provázel, dozvěděli.

Poněvadž jsme byli rádi, že i závěrečný test, který se stává z 24 otázek a je průřezem všemi přednáškami, které si ten daný semestr máme možnost vyposlechnout, dopadl velmi dobře hned na první pokus, byl důvod k oslavám. Neboť jsme si vzali k srdci slova o důležitosti pohybu i v seniorském věku, zakončili jsme semestr ve sportovním duchu hrou zvanou petanque. Pravda, do toho aprílového počasí, které si pro nás pondělí 13tého přichystalo, se všem studentům nechtělo. Ale ti statečnější,

posilnění ugrilovaným masem či špekáčkem od pana Dobrovského, bojovali až do posledních chvil.

Na závěr této rekapitulace o dění v našem konzultačním středisku si vám, čtenářům Kojetínského zpravodaje, dovolím předložit veršovaný dopis, který jsme pomyslně zaslali přednášejícímu panu MUDr. Emerichu Majerovi jako shrnutí toho, jak jsme jím vysvětlovanou látku pochopili my, studenti senioři:

... je to za námi!

Vážený pane doktore,
píši Vám za nás zdvořile,
za skupinku studentů z Kojetína,
že to byla celkem dřina,
šprtat se orgány, soustavy těla.
No a ty testíky? To byla mela!

Zda jsme však tělo lidské pochopili
správně,
to si zde dovolím vybarvit rázně.
Vezmu to pěkně od hlavy,
která Vám sama napoví,
jak si na tom stojíme
a zda učivo umíme.

V hlavičce lidské je ukrytý mozek,
co nám rád na stáří stávkuje. Mezek!
Je to však veliký manažer náš,
a buď rád, člověče, když O. K. ho máš!
Vysílá do těla nervové vzruchy,
nosem pak vnímáme všeliké pachy.

Když sousto vidíme, pusu hned otevřem,
no, zkrátka bez něho si ani neprdnem.
A když to sousto nám do huby letí,
ihned se v dutině ústní nám štěpí.
Projede hltanem, hrtan nám ucpává,
tlačí se trubicí, k žaludku dostává.
Tam se nám na něj pak enzymy vrhají,
slinivka skučí a šťávy stávkují,
za ostré jídlo nám úder vracejí.

No a co zbyde nám z téhle té bitky?
jsou to už přeci jen natrávené zbytky.
Ty se nám posunou dutinou břišní,
střevo tam kroutí se, délkou se pyšní.
Řítí se rychlostí k řitnímu otvoru,
a my pak s radostí plknem ven Potvoru.

Abychom tuhle tu námahu přežili,
musíme mrknout se též trochu na žíly.
Jestli v nich neběhá tlak příliš vysoký,
jenž nám tam prohání škvareček tukový.

Jsme rádi, když máme srdíčko v pořádku,
krevní tlak měříme, oběhnem zahrádku.
Nesmíme na večer Zprávy si pustit,
jinak se nakrknem, krev se nám bude hustit.
Z toho pak krůček je k hypertenzi kolísavé,
k záchvatům dušnosti a k astmatu cardiale.

No a tak věřte nám, vážený pane doktore,
snažit se budeme setrvat v pohodě.
Nepotkat žádnou z těch chorob potvorských,
které nám hrozí již v našich letech seniorských.
Budeme studovat do roztrhání těla,
abychom věděli, co bylo včera.
Aby nás nepotkal Alzheimer, Neřád,
neschoval mobila, klíče nebo jízdní řád.

A co když se k nám náhodou přikrade?
Vždyť jste nás učil, že smutek z toho nebude!
Vkrádá se přece k nám pomalu, po špičkách,
a my s ním bloudíme ve známých uličkách.
Dobré však na tom je, alespoň trošičku,
že i přes velikou tuhle tu chybičku,
kterou je nemožnost poznati známé,
oni to o nás ví,
my už však ne.

Děkujem za Vaše odborné přednášky,
někdy to bývalo opravdu na prášky.
Šťastně jsme dopluli do konce zdárného,
nebylo při studiu času marného.
Dokud jsme tady a jsme všichni spolu,
máme fajn partičku, kávičku k tomu.
společně budeme studovat dále,
Jsme rádi na světě!
I když někdy máme na mále!

20. 4. Automobil s úpravou pro „vozíčkáře“

Dne 20. 4. 2015 převzala naše organizace Centrum sociálních služeb Kojetín, p. o. od svého zřizovatele k užívání nový automobil značky Renault Kangoo s úpravou pro osoby tělesně postižené odkázané na invalidní vozík. Nákup tohoto automobilu plánovala organizace téměř od svého zřízení a 7 let šetřila finanční prostředky k výběru a následnému nákupu automobilu, který zrealizoval zřizovatel organizace

Město Kojetín.

Automobil je určen pro všechny klienty organizace, a to jak pro seniory tak osoby s chronickým onemocněním či tělesným postižením. Je určen pro 5 osob, z nich pro 1 „vozíčkáře“ a 4 další osoby současně (včetně řidiče).

Děkujeme touto cestou odboru VŽPD, který úzce v této věci s námi spolupracoval. Nebyla to věc jednoduchá, neboť jsme měli na výrobce spoustu požadavků k úpravě pro „vozíčkáře“, ale nakonec se vše zdárně podařilo vyjednat a vedení města - pan Jiří Šírek a pan Miloslav Oulehla nám automobil slavnostně dne 20. 4. 2015 předali k užívání.

Máme velkou radost a věříme, že je to další krůček ke zkvalitňování námi poskytovaných služeb, a to jak sociálních tak i ostatních v rámci volnočasových aktivit.

21. 4. Inkontinence a stomie – nejste na ně sami!

Účast 9 osob

V úterý 21. dubna 2015 jsme ve Víceúčelové klubovně Centra sociálních služeb Kojetín připravili pro seniory a širokou veřejnost praktickou přednášku s možností poradenství v oblasti inkontinence a stomie. Všem 9 přítomným seniorkám byli k dispozici jak zástupce firmy dodávající inkontinenční pomůcky na trh, tak také zástupce firmy, která zajišťuje bezplatný rozvoz těchto pomůcek přímo do domácností pacientů, a to bezplatně. Tuto trojici doplnila stomická sestra paní Hoffmannová, která přítomné krátce seznámila s možností nejen pomoci při nácviku a samotném ošetření stomií, ale nabídla své bezplatné služby spojené s výběrem a vysvětlením používání inkontinenčních pomůcek přímo v domácnosti uživatelů těchto hygienických potřeb. Oba pánové se snažili seniorky seznámit s možnostmi výběru mezi pomůckami, jejich druhy, velikostmi a systémem preskripce. Taktéž s možnostmi a omezeními, která naopak omezují v předepisování těchto pomůcek samotné lékaře. Na závěr byl dán prostor k individuálnímu poradenství a každý účastník si s sebou domů mohl odnést vzorek potřebných pomůcek pro svou potřebu či pro potřebu svých blízkých. Pokud by někdo z čtenářů měl zájem o bližší poradenství v této oblasti, jistě se může s důvěrou obrátit na svého obvodního lékaře, případně se informovat u naší sociální pracovnice paní Lenky Pazderové na tel. 581 762 282 nebo 775 753 342.

Pondělí 27. 4. „Expediční kamera a cestovatelské vyprávění Venduly Pudelkové“

Účast 17 osob

V pondělí 27. 4. 2015 jsme v prostorách naší Víceúčelové klubovny přivítali milého a zajímavého hosta, kterým byla studentka, novinářka a cestovatelka slečna Vendula Pudelková, která za našimi 17 přítomnými seniory přijela z nedaleké Kroměříže. V první části společného setkání nám představila filmový festival Expediční kamera. Původně jde o celovečerní promítání filmů o dobrodružství, divoké přírodě, poznávání nového, o extrémních zážitcích i sportech. Obvykle to bývá čtyřhodinové pásmo filmů z celého světa. My jsme však zúžili výběr na cca 0,5 hodiny, během které jsme shlédli 2 filmy. První byl příběhem pěti slacklinerů a jednoho dokumentaristy o tom, jak se rozjeli za svým snem natáhnout první highliny na Islandu. Druhý film pojednával o vzdušné cestě z jihu Utahu do Jackson Hole ve Wyomingu. Poté následovalo velmi zajímavé vyprávění samotné cestovatelky z cest po Gambii, Namibii a Srí Lance, kterých se osobně účastnila. A že to nejsou zdaleka poslední zážitky, které si ze svých cest přivezla, to nám došlo, když se nám tato mladá cestovatelka svěřila se svými plány na další výjezdy za poznáváním světa. Doufáme, že se z cest vrátí vždy v pořádku a že ji budeme moci opět v budoucnu u nás přivítat s dalším zajímavým vyprávěním.

4. května 2015 Senioři v pohybu – nordic walking/severská chůze

Účast 13 osob

První květnové odpoledne jsme strávili nejen s našimi klienty, ale i dalšími seniory z řad Virtuální univerzity třetího věku, Kojetína a okolí, a to pohybem. Nebyla to žádná procházka v parku. Ve 14 hodin jsme si udělali společné setkání s lektorkou nordic walkingu z Centra pohybu Olomouc paní Lenkou Fasnerovou. Ta přijela za našimi seniory, aby je seznámila s touto seniorům velmi prospěšnou pohybovou aktivitou, která slouží nejen jako trénink a udržování dobré fyzické kondice, ale je dobrou příležitostí potkat se se známými lidmi, či se spřátelit s lidmi novými stejného zájmu.

Někteří z čtenářů možná netuší, jak je tento způsob chůze prospěšný pro lidské zdraví. Tato intenzivní chůze v přírodě, doplněná strečinkovou rozcvičkou a dostatečným přísunem tekutin působí blahodárně jak na psychiku člověka, odbourává stres, napomáhá vyplavování toxických látek z těla, lepším okysličováním mozku zdokonaluje paměť, pomáhá regulovat hmotnost, je prevencí vzniku chorob oběhového a pohybového aparátu, cukrovky a zmírňuje průběh například nemocí srdečních, kloubů, vysokého krevního tlaku, astmatu. Správně prováděná chůze s holemi, kdy se střídá levá noha vpřed s pravou rukou vpřed a zase naopak, je označována jako nejpřirozenější a nejkompletnější fyzická zátěž lidského organismu. Zkrátka tento způsob pohybu má spoustu pozitiv, o kterých by se dalo

napsat ještě mnohem více řádků. My se ale vraťme k našemu sportovnímu odpoledni.

Nálada byla velmi veselá, senioři byli odhodláni naučit se něco nového. Nad hlavami se nám sice honily husté bouřkové mraky, ale přesto jsme se vydali na cestu. Začínali jsme na

parkovišti u restaurace Na Hrázi, kde nám paní lektorka zapůjčila ty správné hole na severskou chůzi, byli jsme poučeni, jak si správně nastavit hole, jak vypadá běžná

chůze s nimi a na co slouží všechny jejich části. Poté se vydala skupinka 13 seniorů na trasu směr stadion Slavoje Kojetín. Po cestě jsme udělali ještě zastávku u koupaliště, kde následovala další důležitá fáze výuky a to ukázka rozcvičení se před chůzí. Pravda, občas to vypadalo jako šermířské závody, ale nakonec každý přišel na to, jak hůl správně uchopit, paní lektorka nás bedlivě pozorovala, chyby hned opravovala a ubezpečovala nás, že tuto velmi zdravou techniku chůze se naučíme

v krátkém čase a pak se můžeme vydávat společně na další procházky do přírody. U stadionu jsme využili i malý kopec pro nácvik chůze do kopce a z kopce. Několik koleček před stadionem za příjemného, téměř letního počasí, mnohé účastníky přesvědčil o pravdivosti slov paní lektorky, ale taktéž příjemně unavil. A proto tato odpolední fyzická aktivita nemohla skončit jinak a lépe než návštěvou nedaleké restaurace U Tondy, kde se každý posilnil dle vlastní libosti a pak jsme se individuálně rozcházeli domů. Pro všechny to bylo příjemně a užitečně strávené odpoledne ve skupince seniorů, kteří projevíli společný zájem o nový sport v jiných státech již tolik rozšířený a věříme, že nezůstane jen u této první „vlaštovky“, ale že podobná sportovní setkání uskutečníme ještě v dalších měsících tohoto roku.

Pondělí 11. 5. Putování za krásami Hané – návštěva Květné zahrady v Kroměříži

Účast 41 osob

Když jsme s našimi seniory cestovali v loňském roce v rámci Evropského týdne mobility do Kojetína – Popůvek, padlo mnoho přání, aby to nebyl výlet poslední, ale abychom zorganizovali v letošním roce další z výletu za poznáváním krás našeho okolí.

A tak nám přišla velmi vhod skutečnost, že se v nedaleké Kroměříži znovuotevřela Květná zahrada, která prošla nákladnou, avšak slušivou rekonstrukcí. Překážkou k uskutečnění výletu za touto jedinečnou památkou UNESCO zůstávalo jen vybrat vhodné datum s pěkným počasím a sehnat peníze na financování autobusu. Vše se podařilo a tak jsme společně vyrazili v pondělí 11. 5. autobusem za návštěvou Květné zahrady. Celkem se výletu zúčastnilo 41 seniorů a 3 pracovnice CSS Kojetín, které je doprovázely. Zároveň jedna z pečovatelek posloužila i jako řidička našeho nového vozidla Renault Kangoo s úpravou pro vozíčkáře, čehož jsme rádi využili pro převoz

jedné z našich imobilních klientek, která by za jiných podmínek jen s obtížemi cestovala, nebo by se do Kroměříže nedostala vůbec.

Poté, co jsme do autobusu nechali nastoupit všechny zájemce o výlet u jednotlivých domů s pečovatelskou službou, vyrazili jsme směr Kroměříž, kde jsme již měli na 14,30 hodin objednanou prohlídku zahrady, pro zájemce za příplatek i s průvodkyní. Bylo hezké a mnohdy až dojemné zpovzdálí pozorovat dříve narozené výletníky, kteří vzpomínali, kdy naposled do této renesanční rozsáhlé raně barokní zahrady a památky UNESCO zavítali. Jak uvádí odborné zdroje, Květná zahrada (původním názvem *Libosad*) v Kroměříži, patří mezi nejvýznamnější zahradní díla v celé Evropě - ve své době byla označována jako zahrada Moravy (*Hortus Moraviae*). Tato původně raně barokní zahrada si dodnes zachovala obdélníkový půdorys (485 x 300 m) a koncepci z dob svého založení. Hlavními dominantami zahrady jsou osmiboká rotunda s kopulí a 244 m dlouhá kolonáda. Pro zahradu jsou dále typické nádherné ornamentální květinové záhony a živé ploty. Od roku 1998 památka UNESCO.

Paní průvodkyně se nám plně věnovala, nosila s sebou těžké složky s náčrtky původního vzhledu jednotlivých částí zahrad, které prošly rekonstrukcí. Tak jsme si mohli velmi pohodlně porovnat, jaké to dříve bylo a jak si s úpravami poradili současní architekti. Odpoledne

velmi rychle ubíhalo a po téměř 2 hodinové prohlídce byl čas na odjezd domů. Ti zdatnější by v zahradě klidně zůstali až do její zavírací doby. Ti, kterým již dělá delší

chůze potíže, byli vděční za komfort ve formě přistaveného autobusu hned před vstupem do zahrady. Plni zážitků jsme všichni odjížděli spokojeně domů. Je prima mít ve svém blízkém okolí takové významné zahradní dílo a moci se do něj kdykoliv vrátit. A to třeba hned 2. červnový víkend 13. a 14. 6., kdy se již

počtvrté kroměřížské zámecké zahrady zúčastní Víkendu otevřených zahrad. Během tohoto víkendu mohou zájemci nahlédnout jak do běžně nepřístupných prostranství, tak parků a zahrad, které jim jsou v průběhu dvou dní přiblíženy neobvyklým způsobem.

Na oba dny pro vás NCZK chystá bohatý doprovodný program, který má za úkol poskytnout návštěvníkům novou dimenzi poznání a netradičních zážitků. Mimo klasických komentovaných prohlídek na vás v Květné zahradě čekají dětské hrátky, šermířské představení nebo ojedinělé bylinkové workshopy a semináře. To vše doplněné kulturními akcemi šitými zahradě na míru. Za zmínku stojí i každý prázdninový pátek, kdy v době od 11,00 hodin do 14,00 hodin je možné s dětmi i bez nich poznat Květnou zahradu skrze hru a vyprávění.

Inu co dodat, návštěvu Květné zahrady vám naši senioři mohou vřele doporučit!

20. 5. „Již je máje čas...“

Účast 37 osob

Středu 20. května jsme využili s našimi seniory k tomu, abychom se společně setkali v období máje, měsíce, který je opěvovaný nejen v básních, ale je symbolem lásky, rozkvetlé přírody a teplejších dnů. Pravda s tou venkovní teplotou jsme byli daný den odpoledne na nižších stupních než bychom si přáli, ale to nic nezměnilo na tom, že se všech 37 seniorů sešlo v dobré náladě v naší Víceúčelové klubovně, aby si připomněli své oblíbené písničky, zazpívali si při

harmonice, kterou opět hbitě ovládal pan Václav Nosek, a také využili toto posezení k popovídání si. Ozdobou našeho odpoledního programu byla přítomnost vnuka pana Noska, Aleška, který nám ve svém velmi mladém věku ukázal, jak ovládá hru na foukací harmoniku a svého dědečka bezchybně doplňoval. Zkrátka, jsou spolu sehraná dvojka a doufáme, že za našimi seniory opět brzy přijdou, aby je rozveselili a potěšili pěknými melodiemi. Děkujeme oběma.

27. května Závěrečný seminář VU3V v Břeclavi

Poslední květnovou středu jsme se s našimi seniory studujícími Virtuální univerzitu třetího věku v konzultačním středisku Kojetín vydali na závěrečný seminář, jehož pořádání se tentokrát ujalo město Břeclav. A zhostilo se tohoto úkolu velmi zodpovědně. Cesta mezinárodním expresem, který čítal celé 2 vagony, byla příjemná,

čekalo nás ten den krásné počasí. Na místo jsme dorazili s dostatečným předstihem a tak jsme měli možnost pozorovat ruch v probouzejících se ulicích Břeclavi. Slavnostní zahájení připadlo na 10,00 hodin, kdy se v sále Domu školství ujal slova Mgr. Čech, zástupce Městské knihovny Břeclav, který přítomné účastníky seznámil s dopoledním programem. Poté následovaly zdravice přítomných zástupců města – pana starosty Ing. Pavla Dominika, který nad seminářem převzal záštitu a místostarosty Milana Vojty, M. A. Seniory přivítal také ředitel knihovny Mgr. Marek

Uhlíř. Přítomní senioři se sjeli z 12 konzultačních středisek a to: Dačice, Hodonín, Kojetín, Kopřivnice, Nové Město na Moravě, Olšany, Ořechov, Oslavany, Ostrava – Výškovice, Spytihněv, Tišnov a domácí Břeclav. V odborné části semináře zazněly přednášky doc. Jiřího Viewegha o lužních lesích a PhDr. Miroslava Geršice o Lichtenštejnech na Břeclavsku. Následovalo několik slov od manažerky VU3V Ing. Kláry Nehodové z Provozně ekonomické fakulty České zemědělské univerzity v Praze. Ta seznámila přítomné s ukončeným 14. semestrem. Studovalo jej v celé ČR 3232 studentů ze 174 konzultačních středisek.

Datum narození nejstarší studentky a studenta je rok 1920 a oba shodně studují v konzultačním středisku Mirošov. Byla také vyhlášena nejlepší esej – lépe řečeno jakýkoliv literární počín (báseň, vyprávění...), kterou měli možnost zaslat a vložit na webové stránky VU3V všichni studující senioři jednotlivě, případně konzultační střediska jako celek. Oceněna byla právě básnička, kterou zaslalo k vyhodnocení KS Kojetín a kterou měli kojetínští čtenáři možnost si přečíst v květnovém čísle Zpravodaje. Z ocenění měla radost nejen skupinka z Kojetína, ale byli jsme rádi, že pobavila i ostatní přítomné posluchače a hodnotící komisi.

O kulturní část programu se pod vedením učitelky Kristýny Osičkové ze Základní umělecké školy Břeclav postarali mladí naděšní hráči na cimbál Tadeáš Tomšej z Moravského Žižkova a Eva Blažková z Tvrdonic.

Po oficiální části programu následovaly neformální rozhovory všech přítomných seniorů, kterých se na jednom místě sešlo téměř 200! Poté přišla na řadu odpolední část programu, ve které mohli studenti navštívit místní pamětihodnosti a to expozice břeclavského muzea, synagogu nebo Lichtenštejnský dům, ti zdatnější mohli absolvovat výstup na vyhlídku ze zámecké věže.

Jsme rádi, že se našim seniorům výlet líbil, pochvala patří Městské knihovně Břeclav za bezchybnou organizaci a výborné občerstvení i samotnému městu Břeclav, které pro každého přítomného účastníka připravilo příjemný dárek ve formě užitečných propagačních materiálů a hodnotné publikace o Břeclavi. Domů se všech 16 účastníků z KS Kojetín navrátilo v pořádku, příjemně unavených a spokojených z návštěvy pěkného jihomoravského města.

28. 5. „Poslední aristokratka“ – beseda s pracovníci Městské knihovny v Kojetíně

Účast 14 osob

Závěr měsíce května jsme s našimi seniory prožili nad knihou, kterou nám přišly představit pracovníce Městské knihovny v Kojetíně, paní Lorencová a paní Fíková. Šlo o humoristický román Evžena Bočka Poslední aristokratka. Její autor je nejen kyjovským rodákem a spisovatelem, ale i kastelánem na Státním zámku Milotice. A

tak téma, které se snažil veselou formou vylíčit ve svém románu, také tak trochu souvisí s historií. Jen krátce k obsahu knihy: František Antonín hrabě Kostka z Kostky je potomek šlechtického rodu žijící v New Yorku. Po pádu komunistického režimu se s americkou manželkou Vivien a dcerou Marií vrací

do Čech, aby převzal rodové sídlo. Kniha je velmi veselá a plná úsměvných historek souvisejících s personálem, který hrabě spolu se zámkem zdědí. Knížka vyšla v roce 2012 a byla oceněna Cenou Miloslava Švandrlíka za nejhumornější knihu roku 2012. Kdo si přečetl kteroukoliv knihu od tohoto

autora, jistě nezůstal jen u ní a těší se na další příhody, které autor ve svých dalších dílech popisuje.

3. 6. 2015 Studijní služební cesta po zařízeních sítě SeneCura v Rakousku

Když naše organizace obdržela od firmy Socio Tábor nabídku zúčastnit se ve dnech 3. – 6. 6. 2015 studijní cesty po zařízeních sítě SeneCura v Rakousku, rádi jsme tuto možnost (po schválení našim zřizovatelem) přijali. V ranních hodinách ve středu 3. 6. jsme se vydali **v počtu 2 zaměstnanců CSS Kojetín** směr Brno a odtud dále autobusem s dalšími spolucestujícími (zástupci poskytovatelů sociálních služeb či

dodavateli inkontinenčních pomůcek a školících firem z oblasti poskytování sociálních služeb) směr rakouský Horn. Zde jsme přestoupili do autobusu k další skupině, která se ten samý den vydala z Tábora. V dopoledních hodinách jsme společně dorazili do prvního sociálního zařízení rakouského sdružení SeneCura Pflege – und Sozialzentrum Grafenwörth. Pro upřesnění, firma SeneCura úspěšně provozuje v Rakousku a Švýcarsku více než padesát seniorských domů a domů s pečovatelskou službou. V rámci těchto zařízení se zabývá problematikou seniorů, propojuje terénní a pobytové služby, specializuje se na zajištění péče o seniory s demencí a Alzheimerovou chorobou. U společnosti s mottem "Srdcem blíže k člověku", to je cesta, která je jednoznačně daná. Služby této společnosti jsou tradičně poskytovány na špičkové úrovni, což dokazují i četná získaná ocenění.

Po obědě v místní restauraci následovala návštěva dalšího sociálního zařízení, tentokrát s přejezdem do města Krems. Toto zařízení jsme si, stejně jako zbylé 4, prošli od přízemí, až po poslední patro. Během exkurze jsme shlédli např. rehabilitační zařízení a posilovací trenažéry, které mohou využívat nejen obyvatelé příslušného sociálního zařízení, ale i senioři umístění zde na krátkodobé pobyty z důvodu pohybové rehabilitace po operaci kyčelních či kolenních kloubů, ale i zaměstnanci a obyvatelé Kremže. Zde je jim odborníkem sestaven cvičební plán, který se zaznamená na kartu. Tato je pak vkládána do jednotlivých cvičebních strojů, na kterých senioři individuálně cvičí pod dohledem vyškoleného instruktora. Novinkou pro nás bylo zhlédnutí a vyzkoušení si přístroje – křesla, které funguje na principu magnetického pole (přibližná pořizovací cena 3 mil. Kč) a slouží k posilování pánevního dna, podpůrné léčbě či prevenci při inkontinenci žen i mužů. Zajímavé bylo shlédnout např. panely činností, které si zařízení samo navrhuje a vyrábí a slouží pro klienty k nácviku jemné motoriky. Součástí zařízení byla i relaxační místnost s vodní postelí a světelnou terapií.

V dalších dnech jsme měli možnost navštívit sociální centra firmy SeneCura, a to ve městech Hüttau, Altenmarkt a Salzburg – Lehen. Ve všech zařízeních bylo na co se dívat, pozorovat život jejich obyvatel a soužití s personálem, který o ně pečuje. Společnou snahou všech navštívených zařízení a jejich ředitelů je, aby jejich existence byla co nejvíce přínosná pro města a okolí, ve kterých jsou zřízena. Snaží se o maximální propojení svých aktivit s veřejností, o mezigenerační propojenost a sounáležitost s obyvateli daných měst (např. hned v prvním Sozialzentru v Grafenwörthu je součástí budovy i Mateřská škola – volnočasové aktivity prožívají děti společně s obyvateli sociál. zařízení – např. procvičování jemné motoriky formou her). Organizují se „výměnné dovolené“ mezi jednotlivými zařízeními Senecura. Snahou je plnit přání klientů, tzn., že každý z obyvatel zařízení má svůj „Den přání“, kdy má možnost v doprovodu personálu zařízení vyjet podívat se kam chce (rodiště,

bydliště...), uspořádají mu společný oběd s jeho rodinu, uskuteční projížďku na koni atd.

Co se týče podmínek umístění do těchto zařízení a finančního zajištění, zajímavostí je, že v Rakousku je stanovováno 7 stupňů nemohoucnosti (na rozdíl od českých 4 stupňů závislosti – příspěvky na péči), klienti jsou přijímáni do sociál. zařízení při dosažení 4. stupně nemohoucnosti v té spolkové zemi, kde měli v posledním roce své trvalé bydliště. 20% z důchodu je klientovi ponecháváno jako kapesné (na rozdíl od českých 15%). Při přijetí jsou posuzovány jeho finanční možnosti a jsou prověřovány 5 let zpětně. Cena pobytu je 3000 – 3200 €/měsíčně, výše důchodu je cca 1200 €/měsíčně. Z důchodu je klientovi ponecháno zmiňovaných 20%, zbytek jde na úhradu nákladů za pobyt. Nevykryté náklady hradí příslušná spolková země event. - u movitých klientů (po posouzení úspor a majetku oněch 5 let zpětně) si na ně doplácí sám klient z úspor.

O této velmi zajímavé a inspirativní cestě bychom mohli psát ještě dlouho. Snahou tohoto článku ale bylo, nastítnit čtenářům situaci a podmínky, za kterých lze v Rakousku a Švýcarsku v této síti sociální služby poskytovat. Senecura je leaderem rakouského a švýcarského trhu v oblasti poskytování sociálních služeb a v provozování seniorského bydlení. Své aktivity se v posledních měsících snaží

rozvinout i na území naší země, neboť ve spolupráci s developery a dalšími společnostmi vytvořila Senior Holding s. r. o., který v tuzemsku plánuje do roku 2020

postavit až šedesát seniorských domů s kapacitou až deset tisíc lůžek. Celková vlastní investice se bude pohybovat v rozmezí od tří do pěti miliard korun. 2. 10. 2014 proběhlo položení základního kamene u příležitosti zahájení výstavby prvních seniorských domů v České republice - Senior Residence Klamovka v Praze a Senior Residence v Chrudimi.

Za naši organizaci jsme velmi rádi za účast na takovéto studijní cestě, za možnost načerpat spoustu zajímavých informací a námětů ke zpříjemnění a zkvalitnění námi poskytovaných služeb.

15. 6. Slavili jsme slunovrat

Účast 86 osob

Přesně v polovině června - 15. 6. - jsme přivítali naše seniory v sále Sokolovny Kojetín, abychom společně přivítali příchod léta na akci nazvané: „Slavíme slunovrat.“ I když tento okamžik nastane letos až 21. 6. v podvečerních hodinách, my

jsme si s oslavami trochu přispíšili a nikomu to nevadilo. Protože jsme seniorům slibovali roztančené odpoledne, snažili jsme se dostát svým slibům a také připravený program tomuto lákadlu odpovídal.

Poté, co paní ředitelka pozdravila všechny přítomné seniory, pana místostarostu Miloslava Oulehlu a zastupitelku Evu Pěchovou, jež se na naši akci opět přišli podívat, následovalo několik úvodních melodií, které zazněly premiérově v podání dua MelodyMusic manželů Leszczyńských z Kroměříže. Pak již přišlo na řadu první taneční vystoupení, o které se postarali svěřenci pana Hubeného z Taneční školy Hubený, Prostějov a z Tanečního studia Dany Hubené, taktéž z Prostějova. Ukázka street show v podání 8,5 leté Klárky Kozákové (účastnice Mistrovství ČR v této taneční disciplíně) a předvedení polky, tance cha-cha a jive Slávkem a Emou, kteří

mají dohromady 13 roků, bylo pěkným startem k rozpumpování dobré nálady a tanečních kreací samotných seniorů, kteří se v průběhu odpoledne taktéž objevili na tanečním parketu. Po další pauze vyplněné opět báječným zpěvem pozvaného dua MelodiMusic následovala další taneční smršť. Tentokrát

se o ni postaraly děti z tanečních kroužků při DDM Kojetín. Pod vedením paní Jany Kytlicové své taneční kreace předvedly žákyně z kroužku Vanilki a Unstoppable (dříve Freedance). Příjemnou podívanou skýtalo i představení Červená karkulka, které na pódiu sehrály děti z Konzervy. 86 diváků ani nedutalo, když se děti vžily do role vlka, holuba či samotné Červené karkulky a všichni čekali, jestli onen známý příběh opět dobře dopadne. Po chvíli přišly na pódium žákyně z tanečního kroužku Cool pod vedením Veroniky Burešové, které zatančily na dvě skladby a předvedly nám vystoupení moderního tance s prvky sportovního aerobiku.

Přítomní návštěvníci akce si ani nestačili vydechnout, když na taneční parket vpluli členové dalšího kojetínského tanečního souboru a tím byl Lucky While. 1. tanec, který

jsme měli možnost shlédnout, se řadí mezi country – tzv. line dance. A ten druhý? Tak to byla opravdu bomba! Když nám tanečníci po prvním tanci ohlásili malou pauzu nutnou

tak jsme ještě nás čeká. Na příklapotalo 6 v botách podrážkami, hbitými variacemi celý sál a my nad jejich pružností

k přezutí bot, netušili, co parket tanečníků s okutými které pak krokovými rozezněli na už jen žasli uměním, chodidel a

rychlostí, s jakou umí své speciální boty na tanec zvaný clogging roztančit. Z ukázky tohoto tance byla většina přítomných natolik nadšená, že jsme nelenili a požádali je, aby nám své boty přinesli ukázat a vedoucí souboru paní Eva Zítková přítomné seznámila s jejich rozdílností od bot stepařských a vysvětlila také původ tance (americký step). To ovšem od souboru Lucky While nebylo vše. Po předchozí dohodě s paní Zítkovou jsme na závěr odpoledne vyzvali do kola všechny přítomné seniory a seniorky, kteří si troufali na malou výuku country tance, které se se vší profesionalitou ujala samotná vedoucí tanečního uskupení. Krůček po krůčku naučila v krátkém čase všechny tancechtivé seniory jednoduchou sestavu, kterou jsme si všichni společně se zaměstnanci CSS Kojetín zatančili na známou a oblíbenou písničku Michala Tučného Snídaně v trávě. A měli jste vidět, jak nám to šlo! Celé odpoledne se nám - dle ohlasů přítomných - opět podařilo vyplnit zajímavými hosty a příjemnými melodiemi. Na podzim se budeme těšit na viděnou při oslavě svátku všech seniorů.

3. 7. „Letní hrátky s pamětí“

Účast 13 osob

Aby i naši senioři prožili letní horké dny v pohodě a s nenáročnou volnočasovou aktivitou, připravili jsme pro ně od 2. července hravé „Hrátky s pamětí“ zaměřené opět na trénink dlouhodobé i krátkodobé paměti. Vzpomínali jsme při tom na místa, která naši senioři během svých dětských let navštěvovali, jak trávili prázdniny, jaké aktivity se jim vybaví při slovu „léto“ či „prázdniny.“ Zážitky byly mnohdy úsměvné i poučné. Podařilo se nám nejen pohrát s českým jazykem, ale zapojili jsme i matematiku a zeměpis. Odpoledne strávená s našimi 13 seniory uběhla jako voda a jsme rádi, že se vždy najdou klienti, kteří pociťují důležitost trénování paměti v pokročilém věku.

31. 7. Malujeme bydlení snů“

Účast 8 osob

Když jsme v červnu obdrželi dopis od společnosti ORKAprojects, z. s. s výzvou o zapojení seniorů nad 60 let do výtvarné soutěže, neváhali jsme ani chvíli, že tuto možnost našim seniorům zprostředkujeme. Jednalo se o výtvarnou soutěž, jejíž téma bylo BYDLENÍ SNŮ. Úkolem bylo nakreslit dům nebo byt, v jakém vždy chtěli bydlet. Obrázek mohl malovat kolektiv autorů nebo jednotlivec. Domov, kde autor/autoři vítězného obrázku bydlí, dostane od společnosti velké krmítko pro ptáčky. Technika malování, formát obrázku i pomůcky, které k tomu použili, bylo na každém z 8 zúčastněných soutěžících. Těch, kdo si troufli obrázek odevzdat a zaslat do soutěže nebylo mnoho. Přesto si myslíme, že jsou díla s ohledem na věk jejich autorů, velmi zdařilá a určitě nezůstaneme u jedné výtvarné soutěže, kde budeme moci prezentovat šikovnost našich seniorů.

7. 8. „Léky – víme, co užíváme?“

Účast 13 osob

I přes vedra, která panovala v měsíci srpnu také v našem městě, si našlo 13 seniorů a seniorek chvíli, aby si přišli poslechnout velmi zajímavou přednášku, kterou si pro ně připravila paní MUDr. Hana Horáková, z Nadačního fondu farmaceutické firmy GlaxoSmithKline, z medicínského oddělení.

Kdo očekával nějakou propagaci či snad prodej léků této firmy, byl na omylu. Paní Horáková se ve svém povídání zaměřila na postup, kterým musí projít vývoj nového léku od jeho objevení po jeho uvedení na trh.

Ve svém povídání se zmínila o úspěších, ke kterým došlo v posledních letech v oblasti inovace léčiv zaměřených na léčbu vředových onemocnění zažívacího traktu, srdečních onemocnění, Alzheimerovy choroby, HIV/AIDS či astmatu.

Cesta léku od jeho objevení k pacientovi prochází dalšími fázemi jako je fáze preklinická, klinická, je nutné projít procesem registrace, stanovením ceny a úhrady až k distribuci. Ač si to mnohdy neuvědomujeme jako koncoví uživatelé žehrající na vysoké ceny léků v lékárnách, je třeba si vždy představit i skutečnost, že vývoj léku trvá v průměru 12 (někdy i 15) let a je velmi velmi nákladný.

Povídání s paní doktorkou bylo velmi zajímavé, po přednášce následovaly osobní konzultace přítomných seniorů s dotazy týkajícími se léků, které sami užívají. Jsme rádi, že nám Nadační fond GSK vyšel vstříc a tuto přednášku v našem zařízení uskutečnil.

7. 9. „Grilování s létem spojené se setkáním zástupců KPSS v Kojetíně“

Účast 55 osob

Přesto, že jsme měli tuto akci naplánovanou v průběhu měsíce srpna, vysoké venkovní teploty nám nedovolily, abychom akci uskutečnili, neboť v tak horkých dnech grilovat a vůbec se pohybovat v odpoledních hodinách venku, to bylo opravdu „o zdraví.“ Proto jsme společné setkání při harmonice a se špekáčkem na talíři přesunuli na září, kdy již počasí bylo přívětivější.

Grilování se uskutečnilo na dvou domech s pečovatelskou službou. V pondělí 7. 9. to byl DPS J. Peštuky a ve středu 9. 9. Víceúčelová klubovna DPS nám. Dr. E. Beneše 3. Pozvánku obdrželi senioři s tím, že si mohli vybrat, které datum a místo setkání jim více vyhovuje. Nešlo ovšem tentokrát jen o setkání při harmonice, ale mezi naše seniory zavítaly i zástupkyně za Komunitní plánování sociálních služeb v městě Kojetíně paní Alice Přehnalová a paní Eva Pěchová, které přítomné seznámily s průběhem naplňování plánu KPSS, s tím, co se již podařilo zrealizovat, co je v plánu a přišly za našimi seniory taktéž s otázkou, co oni sami ve městě Kojetíně na poli sociálních služeb postrádají, co jim vyhovuje či naopak nevyhovuje. Stejně tak byla na místě i paní ředitelka CSS Blanka Laboňová připravená odpovídat na dotazy týkající se poskytování sociálních služeb naší organizací. Po této

úvodní diskuzi následovala zábava přítomných vyplněná zpěvem a hrou na harmoniku. V pondělí to byl pan Václav Nosek, který je vždy ochotný za našimi seniory přijít a potěšit je zpěvem a muzikou. Tentokrát byla jeho hra zpestřena opět přítomností jeho vnuka Aleška, který stále více bravurně zvládá hru na foukací harmoniku.

Milou návštěvou nás též poctil dlouholetý kamarád pana Noska, pan Jan Duda, který svými houslemi harmoniku velmi citlivě doprovázel. I když pondělní počasí nebylo zrovna hřejivé a každý by se raději viděl doma s teplým čajem, nakonec naši senioři statečně odolávali až do samotného závěru akce. Ve středu se počasí již více

umoudřilo a ve Víceúčelové klubovně taktéž vládla dobrá nálada, tentokrát za doprovodu jiného mistra harmonikáře pana Antonína Brady, který za námi zavítal až z Kroměříže. Jsme rádi, že se akce všem 55 účastníkům vydařila, že jsme za létem udělali pěknou tečku a už nyní se těšíme na podobnou akci v příštím roce.

22. 9. EVROPSKÝ TÝDEN MOBILITY – výlet na sv. Hostýn a za expozicí nábytku firmy TON, a. s.

Účast 51 osob

Poslední den oficiálního astronomického léta tedy 22. 9. jsme pro naše seniory naplánovali v rámci Evropského týdne mobility 2015 výlet na Sv. Hostýn a do nedaleké Bystřice od Hostýnem.

Byli jsme mile překvapeni, s jakým zájmem mezi seniory se potkala naše myšlenka, uskutečnit tento výlet za krásami našeho okolí. Ve velmi krátkém čase se nám podařilo obsadit téměř do posledního místečka 50ti místný autobus. A co víc. Protože se nám v letošním roce podařilo také převzít do provozu další auto pro pečovatelskou službu s úpravou pro vozíčkáře, mohli jsme tento výlet dopřát i imobilní klientce, která, jak sama říkala, nebyla na sv. Hostýně několik desítek let.

Vyrazili jsme v úterý dopoledne, za krásného slunného počasí, které na nás asi po hodině cesty čekalo taktéž na sv. Hostýně. Jelikož jsme předem měli vyřízenou možnost vyjetí autobusu i auta až k samotné bazilice, nestáli v cestě našim výletníkům schody, které ke kostelu vedou a které by se za normálních okolností mohly stát nepřekonatelnou překážkou z důvodů snížené mobility cestujících

seniorů. S o to větší radostí jsme vysedali přímo u chlouby Hostýnských vrchů, která je za jasného počasí vidět i z našeho Kojetína.

Vše bylo časově naplánováno tak, aby se zájemci o účast na mši svaté mohli jejího průběhu od 11,15 hodin účastnit. Ostatní se vydali obhlížet krásy okolí, neboť se potvrdilo, že mnozí z přítomných seniorů nebyli na sv. Hostýně skutečně mnoho let. A tak vyprávěli, při jakých příležitostech a s kým na toto krásné a duchovní místo jezdívali. Vraceli se ve svých myšlenkách do dětství a bylo na jejich tvářích vidět, že jsou opravdu šťastní, že se s námi na toto místo mohli vrátit. O to větší radost jsme z celého uskutečněného výletu měli i my, organizátoři.

Po procházce a chutném a vydatném obědu v přilehlých poutních domech jsme si udělali nezbytné foto na památku a odjížděli s příjemnými pocity do Bystřice pod Hostýnem, kde na nás již čekali v místním muzeu. Zde jsme měli dohodnutou prohlídku nově instalované expozice nábytku z továrny TON, a. s. I zde byli méně pohybliví klienti uspokojeni možností zdolání schodů do patra budovy přilehlým výtahem. Nakonec se nám dostalo i neplánovaného výkladu k pěkně vyzdobenému sálu, jenž slouží na místním zámku ke svatebním a jiným slavnostním obřadům.

Po prohlídce jsme se všichni opět sešli v plném počtu 51 osob na smluveném místě na parkovišti, odkud jsme odjížděli každý se svými dojmy spokojeně domů. Nejen nás, organizátory, ale i účastníky této akce potěšila účast kojetínského místostarosty pana Miloslava Oulehly, který s námi tento celodenní výlet absolvoval.

5. 10. Aby člověk nebyl nikdy sám

Účast 88 osob

Pod tímto tématem se v pondělí 5. října 2015 uskutečnilo setkání seniorů na sokolovně v Kojetíně k oslavě jejich svátku, k mezinárodnímu Dni seniorů, který každoročně připadá na 1. 10.

Za přítomnosti členů Zastupitelstva města Kojetína paní Evy Pěchové a pana Jindřicha Bureše se sešlo celkem 95 účastníků, aby oslavilo tento svátek. Je třeba

zmínit, že akce se taktéž konala v rámci celorepublikového Týdne sociálních služeb ČR, který probíhal letos od 5. do 11. října.

Za podpory Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, jejíž jsme členové, jsme v sále taktéž přivítali zástupce místní organizace Alfa handicap, některé ze studentů Virtuální

univerzity třetího věku, seniory nejen z Kojetína, ale pozvání přijali taktéž senioři z nedalekých Měrovic a Stříbrnic.

Hned v úvodu byly přítomným divákům představeny naše nové dvě sociální pracovnice, paní Lenka Zapletalová, sociální pracovnice - koordinátorka a paní Alena Vaculíková, sociální pracovnice

Poradny pro seniory. Hned poté jsme přivítali velmi zajímavého hosta, kterým byl pan Jiří Krampol, známý to bavič, imitátor, moderátor, sportovec a taktéž kuchař, který přijel spolu se svým kamarádem Mgr. Petrem Michkem prezentovat otevření nové poradny pro veřejnost a taktéž pro seniory v Prostějově s výhledem otevření pobočky v Přerově, kde budou služby poskytovány zdarma. Vše bylo, jak jinak prokládáno humornými vzpomínkami na natáčení pořadu Nikdo není dokonalý nebo na hereckého kolegu Miloslava Šimka,

vzpomínkami na dětství, které pan Krampol prožíval i u nás na Moravě. Po tomto hodinovém pořadu následovalo focení, podpisování fotografií a loučení.

Poté následovalo vystoupení mažoretek z Bochoře, seniorek, které se schází pod místním Klubem seniorů. Přijeli potěšit naše návštěvníky svými dvěma tanci a to skladbou nazvanou: „Roztleskávačky“ a jejich oblíbeným kankánem, za nějž sklidily zasloužený potlesk.

V průběhu celého odpoledne hrál a zpíval našimi seniory oblíbený pan Jaroslav Přikryl. Vše doplněno o malé občerstvení, doprovázeno pohodovou náladou našich seniorů, nemůžeme než konstatovat, že se i tentokrát odpoledne vydařilo, vystupující v pořádku dojeli a my se už těšíme na prosinec, kdy si společně připomeneme nejen to, že Vánoce jsou již za dveřmi, ale třeba budeme mít opět možnost setkat se s Mikulášem. Nechme se překvapit.

15. 10. Krajinou ječných klasů – Němčicko a okolí v povídkách a pověstech

Účast 10 osob

Přesně takto zní název knihy, kterou napsal pan Antonín Ošťádal. Sám autor o knize říká: „Celý život jsem pracoval jako kantor na školách. Když jsem začal učit vlastivědu, zjistil jsem, že mnoho dětí ani rodičů nemá představu o regionálních věcech. Začal jsem tedy sepisovat místní pověsti, které jsem později rozšířil i na sousední obce. Původně byly pověsti určeny školákům, ale pak jsem si řekl, proč je nevydat?“

Beseda, kterou si pro nás připravily pracovnice Městské knihovny MěKS Kojetín, se nesla právě v duchu těchto povídek, z nichž některé paní knihovnice našim seniorským posluchačům přečetly. Dále pokračovaly se samotnou historií města Němčice nad Hanou a prozradily našim posluchačům – čtenářům, jakže to vlastně byly Němčice nad Hanou na městečko povýšeny.

Povídání bylo veselé, ale občas se vyskytly i vzpomínky na zlé časy, které s sebou nesla doba a nemilosrdné nemoci, mezi které patřila tolik zákeřná cholera.

Jsme rádi, že jsme se mohli s touto knihou a našim nedalekým okolím Hrušky a Němčic n. Hanou seznámit. Senioři pocházející z blízkosti zmiňovaných obcí

zavzpomínali na své mládí a již nyní se těší na další vyprávění a seznámení se zajímavými knihami, se kterým za našimi seniory pracovnice knihovny zavítají.

5. 11. Indická svatba

Účast 14 osob

Ve čtvrtek 5. 11. 2015 jsme v naší Víceúčelové klubovně přivítali milého hosta, kterým byla paní Naďa Karlická. Nebylo to poprvé, kdy jsme měli možnost zaposlouchat se do jejího vyprávění se zážitky z cest, které absolvuje společně se svým manželem, astrofyzikem Doc. RNDr. Marianem Karlickým, DrSc., který pracuje společně s ní v Astronomickém ústavu Akademie věd České republiky.

Tentokrát jsme se s naší vypravěčkou a mimo chodem i spisovatelkou, neboť má za sebou vydání své prvotiny pod názvem Vějíř cest, zaposlouchali do neobyčejných postřehů a zážitků z obyčejného života lidí žijících v Indii. Zde měla možnost účastnit se 3 svateb, což je pro domorodce událost, která má svou tradici a slaví se ve velkém stylu. Což teprve pro cizince. Vyprávění paní Karlické bylo úsměvné, plné zápletek i drsné skutečnosti ze života lidí žijících na sedmé největší a s více než miliardou obyvatel druhé nejlidnatější zemi na světě. Kdo rádi cestujete nebo si o cestování chcete přečíst něco pěkného, určitě knížku paní Karlické doporučujeme na dlouhé podzimní večery.

19. 11. Výhra v soutěži a předávání ceny - obří krmítko pro ptáky

Účast 14 osob

V červnu 2015 jsme obdrželi od neziskové organizace ORKAprojects dopis s výzvou, abychom se zapojili společně s našimi seniory do jimi vyhlášené výtvarné soutěže, která nesla název „Bydlení mých snů.“

Rádi jsme se této výzvy zhostili a vyzvali všechny naše klienty bydlící na DPS, aby se soutěže zúčastnili. Kdo chtěl, přišel v srpnu, aby svůj sen o bydlení dostal na papír. Jakou technikou se malovalo, to nebylo podmínkou soutěže, proto jsme se potkali s výtvary malovanými jen obyčejnou

tužkou a nebyly o nic horší než ty, na které jejich autoři použili pastelky, voskovky či dokonce techniku enkaustiky. Vše jsme dali do obálky a poslali organizaci.

Byli jsme velmi mile překvapeni, když nám v září přišlo vyrozumění, že jsme vyhráli společně s Domovem pro seniory Radkova Lhota, obří krmítko pro ptáčky. Krmítko vyhrál ten Dům s pečovatelskou službou, ze kterého bylo zasláno nejvíce obrázků, a byly nejvíce vyvedené. Výhra tedy padla na DPS St. Masara.

Telefonicky jsme se dohodli, že samotní členové organizace krmítko přivezou počátkem listopadu, až začne být příkrmování ptáčků aktuální. Ve čtvrtek 19. listopadu nastal onen den „D“, kdy jsme nedočkavě čekali společně s obyvateli z DPS a s paní Eliškou Izsovou, která má na MěÚ Kojetín ve své kompetenci ochranu životního prostředí, na příjezd zástupců organizace ORKAprojects. V dopoledních hodinách se v ulici objevilo auto, které na své korbě vezlo krmítko, které bylo opravdu vidět již z dálky. Zkrátka bylo a je skutečně obří, tak, jak slibovali organizátoři soutěže ve své výzvě.

Díky třem urostlým mužům, z nichž jeden z nich byl samotný autor a výrobce krmítka, se krmítko přemístilo z korby auta na trávník ve dvorním traktu DPS. Nechali jsme se od paní Vejmolové, která pány doprovázela, poučit, čím a jak ptáčky příkrmovat a jak se dá celé krmítko využít během roku.

Obyvatelé DPS krmítko s nadšením přijali a po menším pohoštění pro všech 14 zúčastněných, které následovalo na oslavu výhry, se všichni rozešli do svých bytů.

My jsme za naše seniory rádi, že jim krmítko bude sloužit k užitku i **pro potěchu duše**, až budou sledovat, jak si „noví obyvatelé“ našli své místo **pod jejich okny**.

19. 11. Slovo ke slovu si dáme

Účast 8 osob

Čtvrteční odpoledne 19. 11. patřilo na DPS St. Masara tréninku paměti, který byl tentokrát zaměřen nejen na běžná větná spojení, ale též na procvičení zeměpisných údajů, nákupu potravin, znalost univerzit či známých výrobků typických pro naše česká, moravská a slezská města. Ač úkolů nebylo mnoho, zdály se některé obtížnější. To ovšem nevadilo, protože obě dvě seniorky, které na společný trénink paměti pro DPS St. Masara a DPS 6. května přišly, úkoly nakonec vyřešily. Pro zábavu byla seniorům přinesena „beruška“ – dřevěný výrobek ve tvaru berušky k nácviku jemné motoriky, kdy díky malým kolíčkům zasazeným do předem vyvrtaných otvorů si každý může vyrobit barevně tu svoji berušku a procvičit si tak uchopování drobných předmětů. V následujících dnech proběhl trénink paměti i pro ostatní seniory a zbývající dva Domy s pečovatelskou službou.

3. 12. Vánoce jsou za dveřmi

Účast 13 osob

Na konci listopadu a v průběhu prosince jsme se sešli s našimi seniory jednotlivě na všech DPS při výrobě vánoční výzdoby, abychom si protrénovali jemnou motoriku, společně poseděli, zavzpomínali na to, jak se dříve slavily vánoční svátky, jaké kdo peče cukroví a na co se nejvíce těší v období vánočních svátků. Tentokrát jsme se pokusili vyrobit si betlémy buď s pomocí vyprázdněných krabiček od papírových kapesníků, nebo pomocí vyšetřovacích špejlí, které každý z nás zná od svých lékařů. Postavy si každý vybarvil dle svých představ a svého vkusu. Pro práci si senioři vybrali tu variantu betlémské rodiny, na kterou si troufali. Výsledné betlémy byly velmi zdařilé a věříme, že udělají radost jejich tvůrcům i návštěvám, které se v domácnostech jejich tvůrců o Vánocích zastaví.

7. 12. Mikulášská nadílka

Účast 113 osob

Již tradičně přichází za našimi seniory v adventním čase Mikuláš. A to ne ledajaký, ale vysoký, urostlý, zná dobře cestu do Kojetína i naše seniory s jejich prohřešky i dobrými skutky. Ne jinak tomu bylo letos, v pondělí

7. prosince, kdy se sál Sokolovny v Kojetíně naplnil téměř do posledního místa u stolu

nejen našimi klienty, ale i ostatními seniory z Kojetína, Měrovic nad Hanou a Stříbrnic. Jednoho diváka mělo i město Tovačov.

O vstupní pěvecké číslo se postaraly naše maličkosti, neboť jsme si pro diváky secvičily 3 známé vánoční písničky, které si společně s námi mohli zazpívat. Pak ovšem přišel na řadu rokový seniorský pěvecký soubor LADIES BUDU, který nás přijel potěšit pod taktovkou Mgr. Antonína Gajdoše z Buchlovic u Uherského Hradiště. A to

jste měli slyšet ten téměř hodinový nářez. Byli k nezastavení. Bez větších přestávek sypali jednu písničku za druhou a vydatného povzbuzování všech tleskajících diváků v sále.

Poté byl dán prostor paní Dagmar Běhalové, která za našimi seniory přijela z Tovačova se svojí čtyřnohou kamarádkou Aminkou a seznámila je s pojmem canisterapie, jak je možné ji využít pro sebe, případně pro své blízké. Sama má bohaté zkušenosti s touto metodou, má potřebné zkoušky a osvědčení. Bližší informace můžete najít na webových stránkách <http://canisterapie-tovacov.cz/>.

Po ní přišlo na řadu krásné hudebně recitační pásmo, o které se postarala paní učitelka Petra Konečná se svými žáky z Literárního dramatického kroužku ze ZUŠ v Kroměříži. Rozjímavý a místy až dojemný básnický projev studentů střídaly bezchybné a velmi citlivě vybrané písničky v podání paní Konečné. Byli potěšením pro uši i duši těch, kdo k sobě nechali proniknout myšlenku Vánoc, zrození, očekávání i lidské pomíjivosti.

A do toho všeho k nám vtrhli dva čerti, kteří se začali za každou cenu domáhat

odnesení naší paní ředitelky. A to z jednoho prostého důvodu. Neumí odpočívat, ač k tomu nabádá své zaměstnance a okolí. Mikuláš je ovšem zastavil v pravý čas. Vše se urovnalo, čerti odešli s prázdnou, naopak všichni, kdo byli právě na sále, odešli s malou pozorností v podobě nazdobeného perníčku, které pro nás upekli žáci Odborného učiliště v Křenovicích a ještě je i pěkně zabalili. O zpěv se v mezi čase opět postaral náš věrný příznivec Jaroslav Přikryl. Taktéž obsluha u stolů byla pod odborným dohledem mistrových odborného výcviku, které přijely se svými třemi studenty z oboru Stravovací a ubytovací služby. Drobné občerstvení tentokrát upekla Školní jídelna Kojetín.

Věříme, že se všem 113 návštěvníkům naše mikulášské odpoledne líbilo, že si v něm každý našel pro sebe „to své.“
Děkujeme ještě jednou všem vystupujícím, kteří se postarali o pěkný kulturní program, MěKS Kojetín za

spolupráci po celý rok při pořádání našich akcí v jejich prostorách a také všem návštěvníkům našich volnočasových aktivit, kteří nám svou přítomností projevují svou přízeň a podporu. Věříme, že se spolu v roce 2016 budeme opět setkávat a společně prožívat příjemná odpoledne ve společnosti Vás, našich klientů a příznivců.

16. 12. Závěrečná hodina VU3V

Účast 25 osob

Ve středu 16. 12. 2015 jsme se sešli v naší útulné Víceúčelové klubovně se studenty VU3V, abychom společně shlédli poslední z přednášek kurzu Kouzelná geometrie, které jsme se v uplynulém semestru věnovali.

Studenti si splnili své povinnosti, absolvovali úspěšně všech 6 dílčích testů i shrnující test závěrečný. Zakončení bylo o to slavnostnější, že jsme tímto semestrem završili tříletý studijní cyklus Svět kolem nás a ti studenti, kteří s námi v lednu 2013 univerzitu v našem konzultačním středisku začínali, pojedou v lednu 2016 na slavnostní promoci.

